

SZOLNOK-DOBOKA.

TÁRSADALMI HETILAP.

SZOLNOK-DOBOKAVÁRMEGYE HIVATALOS KÖZLÖNYE.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAPON.

A SZERKESZTŐSÉGI IRODA a Széchenyi-utczában van.

Hivatalni beküldött és bérmentetlen levelek nem vétetnek tekintetbe.
Kéziratok nem adatnak vissza.

HIRDETÉSI DIJAK:

Egy egész oldal hirdetés ára 24 frt. Ennél kevesebb aránylag számítatik.
Bélyegilleték minden beiktatásnál 60 fillér.
Nyilvántári cikkek garmondsora után 60 fillér fizetendő
Hivatalos óra: d. u. 2—3-ig és 6—8-ig.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre 12 kor. Évnyegyre 3 kor
Fél évre 6 kor. Egyes szám ára 24 fillér.
Községeknek előfizetve egész évre 10 korona.

Az őszi közgyűlés két fontos tárgya.

Az idei őszi közgyűlést tegnap tartotta meg a vármegye törvényhatósága s annak tárgysorozatából két fontos tárgy emelkedett ki. Egyik, mely a vármegye jövő évi költségvetésének keretébe volt illesztve, a vármegyei tisztviselőknek jobb és méltányosabb díjazása iránt való előterjesztés, a másik *gróf Wass Béla* országgyűlési képviselőnek indítványa az országgyűlési képviselő-választások tárgyában. Habár ez utóbbi a sorrend végén tétetett meg, mi itt első helyen mutatjuk be, mert az mindenesetre első sorban számíthat közérdeklődésre.

Gróf Wass Bélának indítványa következő volt:

Miután az országgyűlés a curiai bíráskodásról szóló törvényt megalkotta, ezzel biztosítani kívánta azt, a mi az ország közvéleménye tulajdonképp nagy részének igaz óhajta volt, a választások tisztaságát és szabadságát és azzal azt, hogy a képviselőház hű kifejezője legyen a nemzet különböző köreiben jelentkező véleményeknek, óhajta-oknak és felmerülő érdekeknek. De ebből az üdvös célból, melyet a törvényhozás a törvény megalkotása által elérni akart, valóság csak akkor lesz, ha a választóknak magatartása és viselete megfelel a törvény szellemének és ugyan arra a célra lesz irányozva, a melyet a törvény kitűzött. Fájdalom, ezt nyíltan be kell vallanunk, mert hamis szégyen az, a mely az orvosolatlan bajokat nem gyógyítani, hanem eltitkolni igyekszik.

Tapasztaltuk azt, hogy szokásba jött, hogy azok, a kik a közélet terén szerzett érdemekre, tapasztalatra nem igen hivatkozhatnak, de a kik

bármilyen okból képviselői mandátumhoz akarnak jutni, előszeretettel keresik fel Felső-Magyarország némely részeit, de különösen az országnak erdélyi részeit is és figyelmüket olyan kerületekre irányítják, a hol őket alig, vagy éppen nem is ismerik, a hol gyökereik nincsenek, de a hol gondolják, hogy anyagi eszközökkel, minden nemű ajánlásokkal, nyomással és egyéb nem is törvényes eszközökkel, megválasztásukat biztosíthatják; a kiknek megbízó levele nem a választók bizalmából, ragaszkodásából vagy óhajta-ából nőne ki s a kik ép úgy idegenek maradnak megválasztásuk után a kerületben, mint voltak a megválasztásuk előtt, ha sikerült is nekik különböző módokon támogatást szerezni. Már az ily választásokkal nem csak a képviselőház erkölcsi tekintélye szenved csorbát, de az az üdvös összeköttetés is, a melynek meg kell lenni a választók és képviselők között, ha az a kerület igazi képviselője akar lenni. Nekünk nagy súlyt kell helyezni arra, hogy lehetőleg olyan képviselőink legyenek, a kik a kerület sorsában akkor is részt vesznek, ha meg is szűntek képviselők lenni; a kiknek tehát komolyan kell törődni azzal, hogy polgártársaik, a kikkel együtt éltek és jövőben is együtt kell élniök, minő vélekedéssel és ragaszkodással lesznek irántok. Csakis ha ezekre a szempontokra figyelünk, lehet elérni azt hogy a képviselőház hű kifejezője legyen a nemzetnek. Ne is mondja senki, hogy ezáltal tisztán helyi természetű választások jönnének létre és országos nevű és érdemű emberek ki volnának rekesztve abból a lehetőségből, hogy másutt, mint a hol letelepedve vannak, képviselő megbízást nyerhessenek.

Ezek a szempontok, melyeket fent említettünk éppen nem zárják ki az ily országos nevű és közügyekben érdemeket szerzett egyének megválasztását; ellenkezőleg minden kerületben szívesen

feléjük fordul a figyelem, ha igaz érdemekre támaszkodnak; de igen is mellőzhetnének azok és az kívánatos, hogy így történjék, kik pénzre, kívülről ható befolyásokra, ígéretesekre támaszkodnak; kik különböző céljaik elérésére — melyek között országos érdekek nem szerepelnek — kívánják megszerezni a képviselői megbízást; kik a választók gyengeségére, erőtlenségére, hiszékenységére számítva azt hiszik, sikerrel kísérelhetik meg a fellépést.

Ezért helyesnek tartjuk és első sorban országos érdekekben, ha a megyei közgyűlés figyelemzeteti a választókat s azon óhajta-át nyilvánítja és azt ajánlja a választóknak, hogy nézzenek körül magok között és igyekezzenek első sorban a megyében bizalmukra érdemes arravaló jelöltjének adni megbízásukat, a kikkel összeköttetésbe állanak és a kikkel összeköttetésben fognak maradni jövőben is és így tegyék lehetővé azt, hogy a törvénynek üdvös célzata az erdélyi részekre is megvalósuljon, hogy a választások tisztasága, a képviselő hűsége és a képviselőház erkölcsi tekintélyének emelése, a választók magatartása által is biztosítható. És abból a célból, hogy a többi törvényhatóságoknál is történjenek lépések, melyek a törvény üdvös célzatát biztosítják; ez a határozat a testvér törvényhatóságokkal közöltessek, felkérve őket, hogy hasonló irányban bölcse belátásuk szerint hasonló lépéseket tegyenek.

Az általános helyesléssel fogadott indítvány elhangzása után Dr. Torma Miklós alispán szólott. Örömmel járul hozzá az indítvány elfogadásához, mert az oly intézkedések létrehozását célozza, melyek hivatva vannak oda hatni, hogy parlamentünk mentől tisztább és a közvéleménynek igaz tükre legyen. Gazdag érvekkel támogatva az indítványt, felolvass egy átirati javaslatot, hogy

nes pántlikákkal fölczifrázott kalpagban jár föl s alá a füzfa-poéták vice-királya, a naturalisztikus irány egyik vezérképviselője, Hazafi Véra János, kínálgatva alkalmi ódáját, a melyet Székula ur tiszteletére faragott és a mely óda úgy kezdődik, hogy:

„Ős Budába
Általába

Minden ember kába . . .”

Az ódának hátulsó lapján egy megróvási kalandot olvashatunk ezzel a bekezdéssel:

„Pannonia gőzmalomba

A portás mérges azonba’ . . .”

És a publikum ezeken a verseken is nagyon jól mulat.

Vén rókák, csintalan suhanczok, festett képi szírének kisebb-nagyobb csomagokban árusítgatják a konfettit; a mi a gyárosnak egy krajczárba, az elárúsítónak három krajczárba kerül.

Hja, nincs a konfetti mulatságnál pazarabb élvezet.

Épen a zsákban macskát áruló vigézet fixiroztam. a mikor valaki megütötte a vállamat. hátra fordulok s e pillanatban csak úgy szakadt rám a konfetti. Egy meglehetősen fiatal donának jutott eszébe, hogy engem megrézfáljon . . . Nem ismer? — kérdi nevetve.

— Hogyne ismerném? Oh van szerencsém! Alázatos szolgálja! No nézze meg az ember! Hát ön mit keres itt?

— Mulatok Egyedül?

— Nem, önnel. Mert remélem, hogy együtt maradunk . . . Sohse fullentsen, kedves barátom!

A „Szolnok-Doboka” tárczája.

Konfetti.

Írta: Gutlus.

A panaszos: Tekintetes királyi törvényszék! Ha nem toladok a kérésem, tessék a hallgatóságot kiküldeni!

Egy jó firma a közönség sorából: Ohó . . .!

A panaszos: Tetszik tudni: kényes ügy. Férji becsületemről van szó.

Az ügyész: Indítványozom a zárt tárgyalás elrendelését.

Egy jó firma: Bocsánat! Én és kollégáim tiltakozunk. Mi vagyunk a nyilvánosság. Nekünk törvényileg biztosított jogaink vannak . . .

A jegyző: (Dühösen felugrik.) Kuss!

Az elnök: Mindjárt lecsukatom! . . . Ül-jön le!

Egy jó firma: Köszönöm . . . Két hónap óta nem tárgyalunk egyebet, mint holmi apró-cseprő csirkelepást, testi sértést és mi, nehezen bár, de becsülettel kitartottunk mindvégig. És most, a mikor egy érdekesnek, pikánsnak ígérkező tárgyalásban gyönyörködhetnénk, ki akarnak bennünket küldeni. Ohó! Ez nem járja! Tiltakozunk!

A publikum (zsebmetszők, zsebtolvajok, kártya-, dominó- és kugli-kozák, gyermek-fosztogatók, betörők, könyöradomány-gyűjtők, a fővárosból örökre kiutasított, de mindig a fővárosban tartózkodó csavargók — egyszerre): Ugy van! Tiltakozunk!

Az elnök: No ez már még is sok!

Az ügyész: Hé! Fogházörök!

E pillanatban benyitnak a terembe Bolla és Kassai detektívek, mire a hallgatóság tagjai hanyatthomlok rohannak kifelé. A feleken kívül nem marad benn senki más, mint a „Magyar Híradó” törvényszéki tudósítója. Bizalmi embere a királyi ügyésznek.

A panaszos: Elmondom a dolgot úgy, ahogy történt. Összekaptam a feleségemmel és csupán trucezból Ős-Budavárba mentem. Gyöngédségből azonban az előszoba kulcsát magammal vittem, nehogy felébresszem az asszonyt édes álmaiból . . .

A pénztárnál leszurkoltam egy koronát és nagy diadalmasan bevonultam Ős-Budavárba, a hol Székula igazgató ur tiszteletére javában konfettiztek.

Micsoda zsi-bongás! . . . Micsoda tolongás! . . . Micsoda vidámság! Ide jöjjön, Szemere ur és meglátja, hogy bizony mégis csak boldog a magyar!

Emitt talián ruhákba bujtatott sváb legények énekelnek vastag, korhely hangon, művészi gixerekkel, távolabb a repülő emberek végeznek ötemeletnyi magasságban szédítő, nyaktörő mutatványokat; a nyílt színpadokon bohócok ugráncznak, csinos hölgyikék tánczolnak, nyakig emelve lenge szoknyájukat és a publikum olyan jól mulat!

A színpad mögött egy leendő nagykereskedő kínálgatja áruit, hol vékonyan, hol vastagon, de mindig utálatos, fűsértő hangokon kiáltozva, hogy: „macska macska! Zsákba macska!” És a publikum ezen a hülyeségen is olyan jól mulat!

A nagy tömeg között lobogós ingujjban, szí-

azt a közgyűlés a társörvényhatóságoknak a választásoknál való hasonló eljárás céljából megküldje és a közfigyelmet felhívja. Az átirat így szól:

Mélyen tisztelt Társörvényhatóság!

Nem tévedünk, ha azt állítjuk, hogy nemzetünk a parlamentáris kormányformát ama hitben vivta ki és alkotta meg, hogy az legyen legfőbb, leghathatósabb eszköze, meg'eremtője az általános, a köz, az egyéni szabadságnak, előhaladásnak; és hogy ennek megvalósulása által létrejöjjön az az erő, a mely a pragmatica sanctioból eredő államszövetségünket képes egyensúlyban tartani és képes továbbá elvenni élet, hátrányát nemzetiségi viszonyainkból eredő küzdelmeinknek. E cél, e törekvés megvalósítása végett nemzetünknek arra kell törekednie, hogy parlamenti rendszerünkben minden visszaélés kizárassék, mert reánk nézve e rendszernek tisztasága, lényegének megfelelő állapota nem csak legfőbb érdek, de nemzetünk létkérdése is.

Midőn törvényhozásunk az országgyűlési képviselőválasztások feletti bíráskodásról szóló 1899. évi XV-ik törvénycíkkel megalkotta, a képviselőválasztások tisztasága és szabadságának eszközét teremtette meg; most már felfogásunk szerint, választóközönségünknek elengedhetlen kötelessége, hogy e törvény és a parlamenti rendszer ama szellemének feleljen meg, mely azt követeli, hogy törvényhozásunk képviselőházában csak olyan egyének foglaljanak helyet, a kik hű képviselői és visszatükröztetői a nemzet minden rétegeiben felmerülő véleményeknek, óhajtsoknak és törekvéseknek.

Tagadhatlan, hogy e kívánnalommal szemben az ellenkezőt tapasztalhatjuk, főleg az erdélyi részek és Magyarország felső részein fekvő kerületekben, a hol valóságos szokás, olyanok részéről képviselői mandatum után törekedni, kik a közélet terén sem tapasztalatra, sem érdemre, sem ethikai erőre nem hivatkozhatnak és a kiknél a cél nem a nemzet érdekeinek önzetlen és igazi előmozdítása, hanem csak egy olyan mandatum megszerzése, a melyhez anyagi eszközökkel, mindennemű ajánlással, nyomással és egyéb éppen nem törvényes eszközzel is ellehet jutni. Az ilyen egyének ha el is érték képviselővé választásuk által céljukat, idegenek maradnak még választókerületükre nézve is, mert nem a választók igazi bizalma emelte őket e helyre. Leplezetlen valót állítunk tehát, midőn azt mondjuk, hogy az ilyen választások parlamentünk erkölcsi tekintélyén ütnék csorbát, mert megingatják közvéleményünknek képviselőházunkban vetett hitét és azt a bizalmát, a melynek hazánk egyetlen polgárának lelkéből sem szabad hiányozni.

Nemzeti érdek kell legyen tehát az a törekvés, hogy törvényhozásunk és főleg képviselőhá-

zunk minden tagja mandátumát olyan bizalom alapján szerezze meg, a melyet az önzetlen törekvés, az igazi érdem és a valódi reá természettség vívhat egyedül ki.

Szükségesnek látjuk tehát alkalmat szerezni arra, hogy minden egyes választókerületünk olyan összeköttetésbe juthasson jelöltjeivel, a mely garantíát képez, hogy azokban csalódnai nem fog. E szempontból kívánatosnak látjuk, hogy törvényhatóságaink egyeteme és minden tagja behatóan és hathatósan foglalkozhassék a területén fekvő választókerületek viszonyaival, ennél fogva mondjuk ki elvileg közgyűléseinkben, hogy csak olyan jelöltek választását támogatjuk és az egyes választókerületeknek csak olyan jelölteket ajánlunk megválasztásra, a kik a mi körünkben élnek, itt gyökérrel bírnak vagy ide azon szálakkal kötvék, hogy idegenekül nem tekinthetők és idegenek nem maradnak megválasztásuk esetén sem. E mellett bírják azt az intellectuális erőt és önzetlenséget, a melyet a képviselői hivatása megkövetel. Törvényhatóságaink ezen eljárása éppen nem vétne a parlamentáris rendszer lényege ellen, sem a választók szabadságát nem sértene, sőt azt öregbítene, mert abból az intellectuális és colletiv erőből, sulyból és solidaritásból kölcsönözne a kerületeknek és az egyes választóknak, a mely erő és suly minden törvényhatóság egyetemében és rendszerében jelen van és él. A törvényhatóságoknak ezen eljárása nem szolgálna csak locális érdeket, mert éppen hathatósan és méltóan előmozdítaná azt az országos kívánnalmat, hogy nagynevű és közéletünkben igazán érdemeket szerzett olyan egyének is, ha annak feltétlen szüksége fenforog, megválasztassanak, a kiket az egyes kerületekhez nem az ottlakás, hanem a politikai életben végzett önzetlen munka, intellectuális erő és a valódi ethikai törekvés köt. Kétséget kizáró garantíát erre azon öntudat nyújt, a mely a törvényhatóságok belátásában és az egyes választókerületekre gyakorolt erkölcsi hatásában rejlik.

Mindezek alapján egész bizalommal kérjük jeien közgyűlésünkben, mélyen tisztelt társörvényhatóságainkat, hogy méltóztassanak elmondott ezen határozatunkkal foglalkozni és hasonszellemű határozatot hozni, mert áthatatos hitünk, hogy nézeteinknek érvényre juttatása nemzetünk legnagyobb kincsének, törvényhozásunknak sulyát, tekintélyét és hatalmát fogja emelni.

Ugyancsak az indítvány helyessége és az átirat elfogadása mellett szólalt fel Vásárhelyi Boldizsár lelkész és Hermann Tivadar gör. keleti esperes, mire azokat egyhangulag elfogadták.

A második tárgy a tisztviselők dotációja volt a költségvetés keretében.

Általánosan tudva van, a társadalomnak minden köre, a hírlapirodalomnak minden organuma megvitatta és megvilágította már,

hogy a vármegyei tisztviselők anyagi helyzete rossz, hogy jelenlegi fizetésök a jelenben uralkodó társadalmi és közgazdasági viszonyoknak meg nem felel, oly kevés, hogy abból tisztességesen és munkakedvvel megélni nem lehet.

Régen, mikor a vármegyei hivataloskodás csak inkább nobile officium volt és nem a magát arra szentelőnek egész munkaerejét és igyekezetét igénylő terhes élethivatás; akkor a csekély fizetés is elég lehetett, mert a megyei közigazgatásnak akkor nem annyira terhes küzdő homokján többnyire olyanok vívták békés csatáikat, a kik mint vagyonilag tehetősek, nem voltak reá szorulva fizetésökre s a kiknél a felvállalt hivatal inkább csak szorakoztató, tekintélyt nyújtó foglalkozás gyanánt szerepelt.

Ma pedig — a mikor már az állami étellel annyira szervi kapcsolatban álló megyei közigazgatás ügyeinek rendkívül kiterjedt voltánál fogva nagy munkásságot kíván a tisztviselőtől s egy csomó áldozatot a társadalom, haza s a jótekonyság oltárára, — a régi csekély fizetés már nem elég, azzal tisztességesen megélni nem lehet, családát fenntartani s az államnak új nemzedéket nevelni teljes lehetetlen.

Épen azért nagyon természetesnek tűnik fel előttünk, hogy a megyék kebelében a tisztviselők részéről mozgalom indult meg, melynek célja az, hogy a közigazgatási tisztviselők is osztassanak be azon fizetési osztályzatba, a mely az állami tisztviselők részére törvény által biztosítva és megállapítva van.

Elvégre is a megyei közigazgatás végez majdnem mindent az államban.

A mi az egyének az egészséges vérkeringés, az egészséges szervek működése: ugyanaz az állami élet szervezetségében a közigazgatási szervek normális, összevágó tevékenysége.

A megyék kebelében megindult mozgalom hullámot vert a mi vármegyénk tisztviselői között is, ők is tudatával bírnak annak a nagy különbségnek, amely van jelenleg az állami és vármegyei tisztviselők fizetése között és ők is érzik naponkénti élet küzdelmeik között ennek a nagy fizetési különbségnek legalább is bénító hatását.

Ezekből kifolyólag csak helyeselhetjük a tegnapi törvényhatósági közgyűlés határozatát, melylyel egy projektumot terjeszt fel a belügyminiszterhez a megyei tisztviselők jobb és méltányosabb díjazása iránt.

Nem várunk e felterjesztéstől valami nagy eredményt, mert a jövő évi állami

ön nem ismer, ma lát először és remélem, nem utoljára. Mert tudja meg, hogy ön régen, nagyon régen tetszik nekem!

— Ne mondja Nyujtsa karját!

— De édes galambom! Én feleséges ember vagyok!

— Én meg férjes asszony vagyok. Összetűztem az urammal.

— Én is.

— Én oda haza hagytam őt a gyerekek mellett. Kijöttem egymagam Ós-Budavárába.

— Éppen úgy, mint én Jerünk vacsorázni!

Hm! Nem rossz! . . . De hát mit tehettem egyebet? Megvacsoráztattam az asszonykát, aztán mentem hazafelé. Igen ám! Csakhogy a jeles dáma nem akart elhagyni; velem jött, sőt a kijáró kapunál belém csimpaszkodott és szemérmatosan oda szólt hozzám:

— Ülünk kocsiba! . . Jól van. Ülünk kocsiba. És hová megyük?

— Ahová ön akarja. A mennyországba-e vagy a pokolba, az nekem teljességgel mindegy. Követtem önt.

— Tessék. Ilyenek az asszonyok! . .

Bérmocsit hívtam s éppen be akartunk szállani, midőn a karomba csimpaszkodó asszonyság elsikoltotta magát.

— Mi az? Mi történt?

— Veszve vagyunk! Jön a férjem! Meglátott bennünket.

No még csak ez hiányzott! A könnyelmű asszony úgy reszketett, mint a kocsonya.

— Végünk van! Fussunk!

Beültünk a kocsiba, a flakkeres a lovak közé csapott és elrobogtunk.

Az Andrassy uton hirtelen megállt a kocsi. Egy athléta termetű férfiú fölszakította a koci ajtáját, mire a szemérmes asszony karjaim közé ájult.

— Hah nyomorultak! Meghaltok mind a ketten!

— De kérem! Az én szándékaim tisztességesek voltak.

— Hallgass . . . Egy szót se! . . Oh szegény gyermekeim! . .

És az athléta a szavaknál sirni kezdett. Csak úgy potyogtak a könnyei. E megható jelenet hatása alatt menekülni akartam, de a két szarvu ember észrevette szándékomat.

— Egy tapodtat sem! . . . Éppen olyan gyáva, mint a milyen nyomorult vagy! . . . De nem, nem bántalak. Éljetek egymásnak boldogan.

Föllélegzettem! Ebben az emberben van önzet és szív.

— Hálátlan asszony! Szivtelen teremtés! Majd visszasírsz te még engemet! De már késő lesz! . . . Nem bántalak. Hanem a pénzt, a pénzt add ide!

— Miféle pénzt? — kértem én.

— A mit a feleségem magához vett. Háromszáz forintot.

— Nincs nálam! — szepegte az asszony.

— Hazudsz, bestia! Elő a pénzt, különben . . . Hah! Talán önnél van? Igen, igen: az ur zsebében van. Nem elégszik meg azzal, hogy elrabolta

a feleségemet, földulta a családi szentélyemet, még a pénzem is magához vette. Hé rendőr!

— Az istenért uram, ne csináljon botrányt!

— Elő a pénzt, különben rendőrt hívok. Becsukatlak mindkettőtöket. Hé! Policáj!

Feltem a botránytól. Feltem attól, hogy feleségem értesül erről a kedves kis kalandról és ezt elkerülendő, a magam pénzéből adtam a meglopott férjnek 300 frtot.

A megcsalt férj zsebre vágta keservesen szerzett bankját és távozott.

Egyedül maradtunk a kocsiban: én és ő — a kedves. De még csak ezután következett a java része a dolognak. Az asszonyka elkezdett sirni, jajveszékélni. Rimánkódó hangon kiáltott utána az athléta:

— Miska! Édes Miska! El ne hagyj! Jaj! Meghalok! Orvost, orvost hívjanak!

Látván azt, hogy az athléta vissza sem fordul, egyszerre csak kiugrott a kocsiból és futott utána, nem törődve a járó-kelőkkel, a kik megbámulták.

Eddig a történet. Másnap elbeszéltem a dolgot ügyvédemnek. Mikor a kaland végére jutottam, ügyvédem a legnagyobb flegmával kijelentette, hogy számár vagyok.

— És miért? — kértem én.

— Száz és egy okból, — mondja ő. Egy tervszerűen kieszt csalásnak az áldozata. Menjen csak a rendőrséghez és a fekete albumban megláthatja a fotografiáját az állítólagos férjnek és feleségnek. És ügyvédem igazat mondott. Befontak alaposan. — Kérem ezt a gyönyörűséges párt a lehető legnagyobb szigorral megbüntetni.

ban változik a betegápolási pótdó is. Minthogy a folyó évre az állami adó már ki van vetve, kivételesen a betegápolási pótdó kiróvása külön történik az e célra szolgáló s a kir. adóhivataloktól beszerzendő nyomtatványon. A kiadott rendelet szerint f. hó végéig a betegápolási pótdó ki kell vetni s az utolsó évnegyedre esedékes állami adóval az egész évi tartozás beszérendő.

— **Az új tűzoltó főparancsnok.** Folyó hó 8-án választotta meg a deési önkéntes tűzoltó-egylet főparancsnokát *Dicenty Ernő* lakatos mester személyében. Ez a választás szerencsésnek mondható, mert az új főparancsnok, mint előkelő iparos, folytonos érintkezésben lévén a polgársággal, meg fogja találni a módot és alkalmat e fontos emberbaráti intézmény újjászervezésére. Ha ez sikerül neki: kettős cél ér el. Egyik a lakosok nyugalma, másik a polgárság közt az emberbaráti kötelességérzet ébrentartása. A tűzrendészeti szabályrendelet csekély kivétellel minden városi lakosnak 20-tól 60 éves életkorig kötelességévé teszi közreműködni tűzveszély esetén. Ha van a ki a polgárságot felvilágosítsa a kötelességmulasztással járó következményekről, akkor a polgárság minden esetre be fogja látni, hogy rá nézve sokkal kedvezőbb helyzet egy szervezett tűzoltó-csapatnak tagja lenni, mintsem folytonos zaklatásoknak legyenne kitéve. A közgyűlés egyhangulag megválasztotta Rác János segédtszert osztályparancsnokká, Basa János és Moskovitz Márton szakaszvezetőket segédtszertekké, Palatkás János és Forgács János tűzoltókat szakaszvezetőkké. Miután az újonnan választott főparancsnok megköszönte a bizalmat, melylyel a közgyűlés őt megtisztelte, a közgyűlést annak kijelentésével zárta be, hogy az ideiglenes gyakorlatok folyó hó 15-én délután fognak megtartatni.

— **Baráth Bélának** mai számunkban közölt hirdetését ajánljuk olvasóink becses figyelmébe.

— **A deési m. kir. pénzügyigazgatóságnál** évi 250 frt fizetéssel, 60 frt lakpénzzel és 50 frt ruhailetmennyel egybekötött hivatszolgái állásra pályázat nyitott. Pályázni lehet f. évi november 15-ig.

— **Új szövetkezet.** A tisztviselők anyagi helyzetén van hivatva segíteni azon új szövetkezet, mely a nagy-szébeni tisztviselő egyesület mint szövetkezet fiókjaként fog szerepelni városunkban és a melynek élén vármegyénk főispánja és alispánja, valamint Vályi Nagy Pál pénzügyigazgató állanak. A részvételi ívet már ki is bocsátották és azt lehet remélni, hogy számos tagja lesz vármegyénk és városunk tisztviselői közül, mert ezen szövetkezetnek tagja lehet a közigazgatási, állami és városi tisztviselő egyaránt. A kir. pénzügyigazgató felhívást bocsátott ki, mely szerint felkéri mindazokat, a kiknek aláírási ívet küldöttek, hogy azt aláírva, vagy anélkül sürgősen terjesszék be, hogy az alakuló közgyűlés még e hó folyamán megtartható legyen.

— **Fortuna otthona.** Az osztálysorsjáték utolsó húzása a 600,000 koronás jutalom nyeremény rendkívül szerencsés és hírnéves Gaedlicke A. főgyűjtődjében (Budapest, Kossuth-Lajos utca 17.) vásárolt 62551 számú sorsjegyre esett. Ezen főelárusító kifizetett már vevőinek egy 400,000 koronás főnyereményt, kétszer 100,000 koronás főnyereményt háromszor 60,000 koronás főnyereményt. V. osztályú sorsjegyek ezen szerencsés főelárusítónál már most kaphatók.

Hazai hírek.

— **Országgyűlés.** A képviselőház f. hó 9-én tartott ülésében *Székely Kálmán* miniszterelnök előterjesztette az 1898. évi zárszámadást. Azután a kérvények tárgyalására került a sor. Majd *Lukács László* pénzügyminiszter tette le a Ház asztalára az 1900. évi állami költségvetési előirányzatot terjedelmes expose kíséretében, melyben nagyjában körvonalozta azon alapelveket is, melyek alapján az egyenesadók reformja történni fog. A miniszter osztatlan figyelemmel és helyesléssel kísért nyilatkozata szerint az egyenes adók reformja közelebből várható. Tervbe van véve egy pár adó eltörlése, új jövedelmi adó életbeléptetése, valamint a föld, ház-, kereseti, a tőkeamat és járadékadó rendszerének megváltoztatása, valamint az adókezelési törvény revíziója. Míg a bizottságok a költségvetési előirányzatot letárgyalják, a Ház üléseit elnapolja és folyó hó 30-ikán ül össze ismét. — **Munkánélküli munkások műhelye.** A budapesti általános közjótékonyági egyesület e hó közepén nyitja meg a székesfehérvárosban

azt a műhelyt, hol mindig munkát fognak találni a munkások és mesterlegények. — **Nekrológ gyűjtemény.** Egy derék bécsi ember *Weigl Sándor* összegyűjtötte azokat a gyászos cikkeket, melyek *Erzsébet királyné* halála alkalmából a világsajtóban napvilágot láttak. A tizezer nekrológ gyűjteményét a magyar nemzeti múzeumnak ajánlódékozta. — **Vármegyei tisztviselők fizetésemelése.** Baranyavármegye közgyűlése megbizta az állandó választmányát, hogy a tisztviselők anyagi helyzetének javítása végett részletes javaslatot dolgozzon ki. A választmány azt indítványozta, hogy a vármegye összes alkalmazottainak fizetését arányosan emeljék föl s a szükséges huszónkétezer forintnyi költséget két és fél százalékos pótdó kivetésével teremtsék elő. A választmány erre elfogadta a javaslatot, de egyszersmind ajánlja a vármegye közgyűlésének, hogy országos mozgalmat kezdjen a tisztviselők fizetésének egyöntetű rendezése érdekében. — **Szilágyvármegye szintén emeli tisztviselőinek fizetését.** A fizetésemeléssel harmincz-hétezer forinttal nagyobb költsége lesz a vármegyének. Az állandó választmány reméli, hogy a belügyminiszter kiutalványozza ezt az összeget. — **Fizetésjavítás.** Mint egy kolozsvári lapnak Budapestről írják, a legutóbbi minisztertanácson elhatározták, hogy minden miniszter tárczája keretén belül rendes évi pótlékkal megjavítja a tisztviselők fizetését, míg az általános fizetésrendezés elkövetkezik. A pótlékot azonban csak a három utolsó fizetési fokozatba: a X., XI. és a XII-ik fokozatba tartozó tisztviselők kapják, de ezek közül is csak azok, a kik feleséges emberek. A pótlékokat a jövő évtől kezdve a következő arányban kapják a tisztviselők: a X-ik fizetési fokozatba tartozó tisztviselők kapnak évi 160 forint pótlékot, a XI-ik fokozatba tartozók 140 forintot, a XII-ik fizetési fokozatba tartozó tisztviselők pedig évi 120 forintot.

Tanítók és tanulók jutalmazása.

Szolnok-Dobokavármegye mezőgazdasági bizottsága a gazdasági ismétlő-iskolákban legtöbb buzgalmat kifejtő s legtöbb eredménnyel oktató néptanítók fáradozásait jutalmazni óhajtván, részükre ezennel pályázatot hirdet, melyre pályázhat minden néptanító, ki az 1899–1900-ik tanév alatt gazdasági ismétlő iskolát vezet és ezen ismétlő iskolákban oly eredményt képes felmutatni, mely elismerésre és jutalomra érdemes.

Pályadíjak:

I. díj	120 korona.
II. díj	100 „
III. díj	80 „

Folyamodványok 1900. évi márczius hó 30-ig Szolnok-Dobokavármegye mezőgazdasági bizottságának Deesen címzetten nyújtandók be.

A folyamodványukban feltüntetendő:

1. A község neve.
 2. A gazdasági ismétlő-iskolák tanköteleseinek száma.
 3. Átlagban hányan járnak a gazdasági ismétlő iskolába.
 4. Az elméleti oktatás mellett a szemléltető gyakorlati irányú oktatás mi módon történik. (Gazdaságok megismerése, működés a falkolában stb.)
- Pályázó tanító köteles idejekorán bejelenteni, hogy mikor lesz az ismétlő iskola vizsgálja, melyen a pályázatot hirdető bizottság képviseltetni fogja magát, sőt fentartja a jogot, hogy a gazdasági ismétlő iskolát megbizottja által évközben is megvizsgálthassa.

Pályázó tanító köteles a tanítványai között kihirdetni, hogy a legjobb előmenetelt taustító tanulók a vizsgán jutalomtárgyakat kapnak.

A gazdasági ismétlő iskolák legjobb tanulóinak jutalmazása.

A gazdasági ismétlő iskolák taulóinak buzdítására a megyei mezőgazdasági bizottság 50 frt értékű, főleg oltókes és kerti eszközökből álló jutalomtárgyat tűzte ki, melyet a vizsgára menő kiküldöttje magával fog vinni és a vizsgán jó előmenetelt tanusított tanulók között, a tanítójuk véleményének meghallgatása mellett jutalmul ki fog osztani.

Felelős szerkesztő és kiadó:
Veress Dezső.

HIRDETÉSEK.

Sz. 7452—899 D. V. T.

1—1(190)

Hirdetmény.

Közhirrre tétetik, hogy a város faskolájából a folyó év őszén 1325 alma és 146 körtve oltvány eladandó, s azok ára a képviselő-testület 33—899. jkvi számú határozata által darabonként 15 krban állapított meg.

Miről érdekeltek azzal értesítettnek, hogy előjegyzések folyó évi november hó 1-ig a gazdasági tanácsosnál tehetők.

Deés város tanácsának 1899 évi október hó 4-én tartott üléséből.

Losonczy István,
főjegyző.

Szilágyi Albert,
polgármester.

Eladó ház.

2—3(190)

Deésen a Posta-utczában 28. szám alatt levő, az utczára nyíló 2 lakosztálylyal és 2 udvari lakosztálylyal, díszes homlokzattal, erős kő és téglából épült ház örök áron eladó. Értekezni lehet Kátona Károly tulajdonossal Deésen.

Sz. 2120—1899. tkv.

2—3(195)

Hirdetmény.

Nagy-Kaján község telekkönyve birtokszabályozás következtében átalakított s ezzel egyidejűleg azokra az ingatlanokra nézve, a melyekre az 1886. évi XXIX. törvényezik, az 1889. évi XXXVIII. és az 1891. XVI. t. cikkek a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzését rendelik, az 1892: XXIX. t. cz.-ben szabályozott eljárás a tklvi bejegyzések helyesbítésével kapcsolatosan fogantatott. Ez azzal a felhívással tétetik közzé:

1-szor, hogy mindazok, a kik az 1886. évi XXIX. t. cz. 15. és 17. §§-ai alapján, ideértve e §§-oknak az 1889. évi XXXVIII. t. cikk 5. és 6. §§-aiban és az 1891. évi XVI. t. cikk 15. §-a a) pontjában foglalt kiegészítéseit is, valamint az 1889. évi XXXVIII. t. cikk 7. §-a és az 1891. évi XVI. t. cz. 15. §. b) pontja alapján eszközölt bejegyzések vagy az 1886. évi XXIX. t. cz. 22. §-a alapján történt törlések érvénytelenségét kimutathatják; e vegből törlési keresetüket hat hónap alatt, vagyis az 1900. évi márczius hó 15-ig bezárólag alólirt telekkönyvi hatósághoz nyujtsák be, mert az ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után indított törlési kereset, annak a harmadik személynek, a ki időközben nyilvánkönyvi jogot szerzett, hátrányára nem szolgálhat.

2-szor, hogy mindazok, a kik az 1886. évi XXIX. t. cikk 16. és 18. §§-ainak esetében, ide értve az utóbbi §-nak az 1889. évi XXXVIII. t. cz. 5. és 6. §§-aiban foglalt kiegészítéseit is, a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzése ellenében ellentmondással élni kívánnak: írásbeli ellentmondásukat hat hónap alatt, vagyis 1900. évi márczius 15-ig bezárólag nyujtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő után ellentmondásuk többé figyelembe vétetni nem fog.

3-szor, hogy mindazok, a kik a telekkönyv átalakítása tárgyában tett intézkedések által, nemkülömben a kik az 1-ső és 2-ik pontban körülírt esetben kívül az 1892. évi XXIX. t. cz. szerinti eljárás és az ennek folyamán történt bejegyzések által előbb nyert nyilvánkönyvi jogait bár mely irányban sértve érzik, ideértve azokat is, a kik tulajdonjog arányának az 1889: XXXVIII. t. cz. 16. §-a alapján történt bejegyzését sérelmesnek találják, e tekintetben főlészólamásukat tartalmazó kérvényüket a telekkönyvi hatósághoz hat hónap alatt, vagyis 1900. évi márczius hó 15-ik napjáig bezárólag nyujtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő elmulta után az átalakításakor közbejött téves bevezetésből származó bármilyen igényeiket jóhiszemű harmadik személyek irányában többé nem érvényesíthetik, az említett bejegyzéseket pedig a törvény rendes útján és csak az időközben nyilvánkönyvi jogot szerzett harmadik személyek jogainak sérelme nélkül támadhatják meg.

Együttal figyelmeztetnek azok a felek, a kik a hitelesítő-bizottságnak eredeti okiratokat adtak át, hogy a mennyiben azokhoz egyszersmind egyszerű másolatokat is csatoltak, vagy ilyeneket pótlólag benyujtanak, az eredetieket a telekkönyvi hatóságnál átvehetik.

A kir. járásbiróság, mint tklönyvi hatóságtól.
Bethlen, 1899 szeptember hó 6-ik napján.

Imreh,
kir. járásbíró.

költségvetés e tekintetben nem nyújt segédkezet, de helyes a felszólamlás, mert tapasztaltuk azt, hogy amely vármegyék az elmúlt években feljajdultak, kaptak is előbb-utóbb valamelyes segélyt, az állami javadalmazásnak némi felemelését.

Nem várunk nagy eredményt, de hangoztunk, hogy nyoma legyen annak, miszerint a mi vármegyénk is csatlakozik a nagy mozgalomhoz, mely előbb-utóbb mégis csak célhoz kell hogy vezessen.

*

A tegnap megtartott őszi rendes közgyűlésről röviden a következőket jelezzük:

A közgyűlés d. e. 10 órakor vette kezdetét, küldöttségileg meghívott idősb. báró Bornemissza Károly főispán úr ő méltósága elnöklete alatt. A tárgysorozat felolvasása után tudomásul vették a számonkérőszék jelentését, mely szerint a hivatalos ügykezelés rendben találtatott és különleges intézkedés szüksége nem forgott fenn. Megválasztotta a különböző választmányokba, valamint a közigazgatási bizottságokba a hiányzó tagokat, továbbá megválasztotta a csáki-gorbói járásba főszolgabírónak Szarvady József nagy-ilondai szolgabíró és szolgabíráknak Benel Antalt, Boér Kálmánt és Almásy Sámuel, kik egynek kivételével a hivatalos esküt le is tették. Megszavazta a közgyűlés a közigazgatási célokra szükséges eddigi $\frac{1}{4}\%$ pótdadót, az algymnasium felszerelésére 2300 frtot. Tudomásul vette a közigazgatási bizottság jelentését a múlt évről és a folyó év I. feléről, az alispán időszaki és a házi pénztár megvizsgálásáról szóló jelentését. Elfogadta az országos képviselőválasztók fuvarozási díjairól alkotott szabályrendeletet, a vármegye jövő évi költségvetését s ezenkívül letárgyalta a tárgysorozatnak még vagy 70 pontját, melyekről azonban, mivel a közgyűlés lapunk zártakor folyt le, csak lapunk jövő számában adhatunk hírt.

A közigazgatási bizottság ülésterméből.

A vármegye közigazgatási bizottsága folyó évi október hó 9-én tartotta meg rendes havi ülését id. báró Bornemissza Károly főispán ur ő méltósága elnöklete alatt.

Az ülésen kívül elintézett ügyek előadása után a főjegyző a magyar láposi „Szarvashoz“ címzett gyógyszerár adományozási ügyét mutatta be. A beérkezett 17 pályázat közül egy későn, kilencz pedig hiányosan felszerelve adatott be. A többi 7 pályázó választás alá bocsátatott eltekintve Magyar-Lápos nagyközség határozatától, melyben a gyógyszerár jogosítványát Halmágyi Tibornak adományozta. A szavazás megejtetvén, Voith József 10 és Halmágyi Tibor 5 szavazatot nyert. A többi pályázó közül senki sem nyert szavazatot.

A szavazás eredményéhez képest a gyógyszerár személyes üzleti jogosítványát Voith Józsefnek ítélte oda a bizottság.

Az alispáni jelentés szerint a közigazgatás gyors menetét, a nyugodt közhangulatot és vagyonbiztonságot semmi sem zavarta. A gazdasági viszonyok kedvezőtlenek voltak, mivel a tartós esőzés gazdaközönségünket sürgős teendőiben folyton akadályozta. Az asztagokba rakott őszi gabona sok helyen kiczikázott és a kár tetemes.

A kedvezőtlen pénzvviszonyok az őszi buza keresletében teljes pangást idézett elő, minek következtében a buza ára rendkívül alacsony, a nagy kínálattal szemben kereslet alig van.

A tengeri vetés szintén megsínylette a kedvezőtlen időjárást. Nagyobb lendület csakis a széna és a hullott alma külföldre való kivitelében mutatkozott közepes árak mellett.

A Rohahidán évek óta szünetelő vasgyár nem-sokára újból üzembe lép s a vidék szegény sorsu lakossága újra régi keresetforrásához jut.

Sertésvész 28 községben fordult elő. Tüzeset 8 községben és Deés városában. Az okozott kár a 3900 forintot meghaladja.

A főorvos havi jelentése szerint a vármegye területén az egészségi állapot jónak mondható.

A kir. pénzügyigazgató jelentése szerint az összes adókban a múlt hónap folyamán kevesebb pénz folyt be, mint a múlt év hasonló időszakában, tehát az eredmény kedvezőtlenebb. Házadó mentesség 33, adófizetési időhaladék 14 esetben adatott ki.

A kir. főmérnök jelentése szerint a közutak állapota a múlt hóban kielégítő volt, iszapodások, földesuszamlások és kisebb rongálódások fordultak elő, melyeknek helyrehozatala érdekében azonnal történt intézkedés.

A közigazgatási előadó jelentése szerint a faiskolák állapota jó. Szent-Egyed község határán levő szőlőket a földmivelésügyi miniszter a phylloxera jelenléte miatt zár alá helyezte.

A tanügy terén semmi újabb mozzanat nem észlelhető. A beiratkozások részben befejezést nyertek.

A királyi ügyész jelentése szerint megtartott fogházvizsga alkalmával a letartóztatottak száma következő: jogérvényesen elítéltek büntetés alatt 71, elítéltek felebbezés alatt 3 és vizsgálati fogoly 20, tehát összesen 94 letartóztatott egyén van, kik közül 8 elszállítandó. A forgalmi létszám szeptember hóban 124 volt. A letartóztatottak egészségi állapota kedvező.

Az árvaszéki elnök havi jelentése szerint az árvai ügymenet a múlt hóban akadálytalan volt és az árvák közül 58 egyén teljes kort ért el.

Az ülés 11 órakor véget ért.

KÜLÖNFÉLÉK.

— **Kinevezés.** Az igazságügyminiszter ifj. Topán József magyar-láposi járásbírói joggyakornokot, a nagy-ilondai járásbíróshoz aljegyzővé nevezte ki.

— **Városi fogyasztási adópótlék engedélyezése.** Városunk részére a belügyminiszter a pénzügyminiszterrel egyetértőleg 1901. év végéig terjedő érvénnyel a következő városi fogyasztási adópótlékokat engedélyezte: Bor után hektoliterenként 2 koronát; bormust, szőlőcsefre és gyümölcsbor után hektoliterenként 1 korona 50 fillért. a bortermelők saját termésű és házi szükségletre szánt bora után az állami borfogyasztási adó 20%-át; hus után az állami fogyasztási adó 25%-át; égetett szeszes italok után, a mennyiben azok foktartalma megállapítható, hoktoliterfokonként 10 fillért, meg nem fokolható égetett szeszes italok után hektoliterenként 8 koronát.

— **A szamosujvári állami főgymnasiumi segélyegyesület választmánya** szept. 19-én r. ülést tartott, melynek főtárgyát a f. tanév első felére szóló segélyek megszavazása képezte. Beérkezett összesen 36 folyamodvány, melyben a növendékek ebéd-, ruha-, tandíj-, tankönyv- és tanszék-segélyért folyamodtak a segélyegyesülethez. Hatvanöt család heti 85 ebédet bocsátott az egylet rendelkezésére és 16 tanuló részesült e segélyben. — Ruhát kap 10 tanuló; a szükséges ruhát gyűjtés és vétel útján szerzi be az egyesület. Tandíj-segélyben részesült 12 tanuló s 92 frtot szavazott meg a választmány e célra. Végül 33 tanuló részesült tankönyv-segélyben s 35 tanuló kapja az összes szükséges rajz és egyéb tanszereket az egylettől. Hogy az egyesület nemes és üdvös tevékenységét fennakadás nélkül folytathassa, azért a választmány ez uton is felkéri a vidéki tagokat, hogy tagsági díjukat — 2 frt — Finta Ferencz s. egyleti pénztáros nevére beküldeni szíveskedjenek. A nyugtét postafordultával megkapják.

— **A koronaérték kötelező számítása.** Tudvalevőleg a törvényhozás akkép intézkedett, hogy a koronaérték kötelező számítása a jövő 1900. év első napján életbe lép. E napon elbucsuzik a német hangzású forint és krajczár, hogy helyet adjon a koronának és fillérnek. A jövőben már megkét-szereződött összegben fogunk beszélni és számolni. Nem fogjuk mondani többé, hogy ötven „vas“ veri a zsebünket, hanem azt, hogy száz fillér. A kinek az évi jövedelme eddig csak 1000 forint volt, annak jövőben már 2000 korona lesz s így tovább. A rendeletet a kormány már ki is adta a hatóságoknak, hogy a vagyonkezelési nyomtatványok pénzhaszábjait „frt“ „kr.“ helyett „kor.“ „fillér“ felirással lássák el. A községi pénzkezelés is jövő január elsejével korona értékben eszközözlendő.

— **Köszönetnyilvánítás.** A réczekereszturi tűzkárosultak javára Csáki-Gorbón Nagy Lajos szolgabíró neje gyűjtést indított, melynek eredményeként 12 frt 20 kr. gyűlt be. Adakoztak: Ballok Károly táblabíró 2 frt, Szarvadi

József h. főszolgabíró, Tüzes Tódor ifj. bérlő, Lányi Albert albiró, Turcsa Tivadarné 50—50 kr., Tüzes Karácsonné 1 frt, Szigethy Miklós ügyvéd, Nagy Lajos szolgabíró, Tüzes Kristóf kereskedő, Butka Lászlóné, Szerváczius Károly állatorvos, Wolf Lajos utmester, Száva Antal aljegyző, Bocsanózi gazdatiszt, Kremniczky Antal gyógyszerész, Pongrácz Boldizsár körjegyző, Válya Irma 50—50 kr., Oroszlán Gizuska 20 kr. A begyűlt összeget Nagy Lajosné átadta Szarvadi h. főszolgabírónak, ki azt e hó 11-én osztotta szét a tűzkárosultak között. Az inségesek nevében egy a nemesszügyűjtő, mint az adakozók fogadják köszönetünket. — A bizottság.

— **Katonai hírek.** A honvéd póttartalékosok őszi hadgyakorlatai most folynak a helybeli honvéd zászlóaljnál és e hó 20-án végződnek. A honvéd ujonczok 6-án vonultak be 2 évi tényleges szolgálatra. Minthogy a honvéd laktanyában a tényleges legénység, az ujonczok és a póttartalékosok mind nem férnek el, 140 póttartalékos 6-án a lakosságnál szállásoltatott el. Babocsay, csendőr alezredes, kerületi parancsnok négy napig városunkban időzött és megszemlélte az itteni szárny- és szakaszparancsnokságot. Dr. Klumák honvéd törzsorvos, az erdélyi VI. honvéd ker. parancsnokság egészségügyi előadója, a helybeli honvéd zászlóalj egészségügyi viszonyai felett tartott szemlét, mindketten meglegedéssel távoztak.

— **Deési ipartermék a párisi világiállításon.** A földmívelési miniszter megbízása folytán az ország különböző malmai közül 57-nek 617 fajtájú lisztjét vették vegyvizsgálat alá. Ezek között van, miként egy tekintélyes szaklap: a „Molnárok Lapja“ írja, Govrik Ferencz deési gőzmalmának a produktumai is, melyekből 9 felét vizsgáltak meg és oly kiváló minőségűeknek találták a vegykísérleti állomáson, hogy az itteni malomtulajdonos által használt finomsági jelzést felemelték vagyis azt a lisztet, a melyet itt 2-ösnek, 4-esnek, 5-ösnek, 6-os és 7-esnek minősítettek, azt ott egy fokkal feljebb: 1, 2, 3, 4, 5 és 6 fokkal jelölték meg, a mi mindenesetre az ipartermék kiválóságát bizonyítja. Hogy az itteni és a vegykísérleti minősítés közt ilyen öröndetes eltérés volt, annak oka az, hogy itt pusztán szemmérték szerint ítélték meg a minőséget, míg a vegykísérleti állomáson a dr. Vedródi Viktor módszerét alkalmazták, mely nemcsak nálunk, hanem Ausztriában is elismert módszer. Govrik Ferencz mőgőzmalmának termékei elismerésben részesültek s a vegyvizsgáló bizottság elhatározta, hogy azokat a párisi kiállításon fogja bemutatni.

— **Szeptember havi halálesetek.** A helybeli anyakönyvi kerület halotti anyakönyvébe az elmúlt szeptember havában a következő halálesetek jegyeztettek be: Vararán Gábor, 70 éves, aggkori végelgyengüléssel; Barátosi Jánosné, Kiss Anna, 30 éves, tüdőlégdaggal; Lengyel János, 58 éves, öngyilkosság, akasztással; Dobránczki Róza, 2 éves gyomorbélhurut és agyhártyalobbal; Bruszt Stefánia Amália, 9 hónapos, gyomorbélhuruttal; Tomicza Mária, 7 napos, veleszületett gyengeséggel; Scheirich János, 69 éves, nyakrákkal; Faragó Ferenczné, Bereczki Mária, 62 éves, aggkori végelgyengüléssel; Homm Gusztáv, 28 éves, agyszélhűdéssel; Revnyik Demeter, 22 hónapos, forrázásból származó balesettel; Muntyán Grigorné, Terpion Nasztászia, 74 éves, aggkori végelgyengüléssel. Halászi János, 45 éves, tüdővésszel. E szerint a halálesetek száma összesen 12 volt, mi egészségügyünket a múlt hónapban elég kedvező színben tünteti fel.

— **A róm. kath. státusgyűlés október 25-én lesz Kolozsvárt.** Vármegyénkből Br. Jósika Sámuel elnök, Gr. Kornis Viktor alelnök, Eszterházy Miguel gróf, id. br. Bornemissza Károly főispán, dr. Torma Miklós alispán, Rudnyánszky József br főrendiházi tag és jegyző, Placsintár Dávid polgármester, Betegh Imre nagybirtokos, Kovács Gyárfás plébános, Bárány Lukács főesperes kaptak hivatalos meghívót a gyűlésre, melynek egyik fontos tárgyát fogja képezni az autonomia.

— **Az országos betegápolási pótadó** kivetése és kezelése tárgyában a pénzügyminiszter rendeletet adott ki. Ez a pótadó a költségvetési törvény szerint a folyó évre az állami föld-, ház-, kereseti, tőkeamat- és járadékadó, valamint a bányaadó és a nyilvános számadásra kötelezett egyletek és vállalatok adója 3%-ában van megállapítva, az adómentes házak után is fizetendő s nincsenek alóla kivéve a köztisztviselők sem. A betegápolási pótadó az állami adóval együttesen rovatik ki és szedetik be. Ha az állami adó év közben változások megy keresztül, annak arányá-

Figyelemre méltó!!

Szolnok-Dobokamegye legújabb és legolcsóbb árúháza

Deés, főtér

BARÁTH BÉLA

Voith-palota

női és úri divat, szőnyeg, vászon és rövidárúk verseny-árúháza.

Van szerencsém a t. cz. helybeli és vidéki vevő közönségnek mély tisztelettel becses tudomására hozni, hogy külföldi bevásárlási utamból visszatérve, elsőrendű gyárosokkal való összeköttetéseimnél fogva — a helyi piacon versenyen kívül — a legolcsóbb árak mellett az alább felsorolt legújabb árúkat bocsátom a t. cz. közönség rendelkezésére:

Legnagyobb választék hazai, angol és francia divatszövetekben.

Legújabb kivitelű

fekete, divat és gyász női ruhakelmék.

Lioni selyem ruha- és blouse-kelmék.

Francia szövött barchetek (velez)
nagy választékban.Berlini ruhadíszek, fekete és színes divatesipkék,
aplicatiók, csipkeszövetek,
selyemszallagok és gyöngydíszek.**Borten és paszományok,**

Grepdeschine és aljfodrok,

legjobb minőségű ruhakellékek.

Szepességi és rumburgi vásznak,

Schrol-féle schifonok,

asztalneműek, paplanok, matrác.

Midőn a t. cz. vevő közönség figyelmét bátorodom ezekre irányítani, legyen szabad reménylenem, hogy ifjú vállalatomat nagybecsű pártfogásukkal támogatásban részesítendik.

Kiváló tisztelettel

Baráth Béla.

Francia szabásu miederek,

női és úri kész fehérneműek,

női és gyermek-kötények.

Austria- és Sofa-szőnyegek,

gyapju takarók, butorkelmék,

ÁGY- ÉS ASZTALTERITŐK,

szövet- és csipkefüggönyök.

Valódi angol

Christi-féle férfi-kalapok,

női, férfi és gyermek

glasse és kötött kesztyűk.

És több ezerre menő más cikkek, a mit
itt elő nem sorolhatok.

Feltűnő olcsó árak!

Videki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek. Minták bérmentve küldetnek.

Alapított 1870-ben.

Idegen versenyek ellenében!!

Elhatároztam, hogy az őszi és téli idényre a helyi és vidéki nagyérdemű közönség szükségletét nálam

sokkal jobban és olcsóbban

beszerezhesse, mint bármely idegen utazótól vagy czégtől rendelné, ezért a jelen bécsi utamból hazatérve, egész ujonnan érkezett **legújabb és legjobb árúkat** bocsátok a n. é. közönség rendelkezésére, ugymint:

NŐI:

Divatszövetek és posztók
Fekete és színes selymek
Fehér és színes barchettek
Legújabb felöltők s gallérok
Barchett és gyapju ingblusok.

Posztó és clott szoknyák
Muffok és boák
Jäger alsóruhák
Bőr- és gummi cipők

FÉRFI:

Valódi Jäger alsóruhák
Kalapok és sapkák
Czipők és kesztyűk
Színes és fehér ingek

Gallérok és mangettek
Nyakkendők
Gummi és sárczipők
Selyem és clott esőernyők
Posztókalmékból gyári raktár

Szőnyegek, függönyök, paplanok, matrácok, ágy- és asztalterítők, asztalneműk, pokroczokat

feltűnő olcsó és szabott árakban

készpénzfizetés mellett árusítom, miről bárki is személyes meggyőződést szerezhet.

Kiváló tisztelettel

PAPP JENŐ, Deés.

Helyben mint vidéken temetkezések minden árban elvállaltatnak.

Szám 3330—1899 tkvi.

3—3(174)

Sz. 3223—899. tkvi.

1—1 (197)

Hirdetmény.

Alólírt kir. tkvi hatóság közzé teszi, hogy Felső-Tőök község telekkönyvei tagosítás következtében az 1869. évi 2579. számú igazságügyminis-teri szabályrendelet értelmében átalakíttatnak és ezzel egyidejűleg mindazon ingatlanokra a melyekre az 1886. évi 29, 1889. évi 38 és 1891. évi 16-ik törvényezik a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzését rendelik, az 1892. évi 29. t.-cikkben szabályozott eljárás, a telekkönyvi bejegyzések helyesbítésével kapcsolatosan fogana- tosítottatik.

E czélból az átalakítási előmunkálatok hite- lesítése és a helyszíni eljárás Felső-Tőök községében **1899. évi november hó 9-én d. e. 9 órakor** veszi kezdetét és következő napjain folytattni fog.

Ennélfogva felhivatnak:

1. Az összes érdekelt, hogy a hitelesítési tárgyaláson személyesen vagy meghatalmazottjaik által jelenjenek meg és az új tkvi tervezet ellen netaláni észrevételeiket annál bizonyosabban adják elő, mert a régi tlkvek végleges átalakítása után a téves bevezetésből eredhető kifogásokat jóhi- szemű 3-ik személyek irányában többé nem ér- vényesíthetik.

2. Mindazok, a kik a telekkönyvekben elő- forduló bejegyzésekre nézve okadatolt előterjesz- tést kívánnak tenni, hogy a bizottság előtt a ki- tűzött határnapon megkezdendő eljárás folyama- alatt jelenjenek meg és előterjesztéseiket igazoló okiratokat mutassák fel.

3. Mindazok, a kik valamely ingatlanhoz tu- lajdonjogot tartanak, de telekkönyvi bekebelezésre alkalmas okirataik nincsenek, az átírásra az 1886. évi 29. törvényezikk 15—18 §§-ai és az 1889. évi 38. törvényezikk 5. 6. 7. és 9. §§-ai értelmében szükséges adatokat megszerezni iparkodjanak és azokkal igényeiket a kiküldött bizottság előtt iga- zolják, avagy oda hassanak, hogy az átruházó te- lekkönyvi tulajdonos az átruházás létrejöttét a bizottság előtt szóval ismerje el és a tulajdonjog bekebelezésére engedélyét nyilvánítsa, mert külön- ben jogaikat ez uton nem érvényesíthetik és a bélyeg és illeték elengedési kedvezménytől is elesnek és végül

4. Mindazok, a kiknek javára tényleg már megszűnt követelésre vonatkozó zálogjog, vagy megszűnt egyéb jog van nyilvánkönyvileg beje- gyezve, ugyszintén az ily bejegyzésekkel terhelt ingatlanok tulajdonosai, hogy a bejegyzett jognak törölését kérelmezzék, illetve, hogy törlési enge- dély nyilvánítása végett a kiküldött bizottság előtt jelenjenek meg, mert ellenesetben a bélyeg- mentesség kedvezményétől elesnek.

A kir. járásbíró, mint tkvi hatóságtól.
Szamosujvárt, 1899. évi szeptember hó 4-én.

Balló,
kir. aljbíró.

Árverési hirdetményi kivonat.

A szamosujvári kir. járásbíró, mint telek- könyvi hatóság, közhírré teszi, hogy özv. Adler Severinné Müller Mária végrehajtónak Szejtovár Pál szilágytői lakos végrehajtást szenvedő elleni 1000 frt tőkekövetelés és járulékai iránti végre- hajtási ügyében a szamosujvári kir. járásbíró, mint területén levő Szilágytő község határán fekvő, a szilágytői 30. sz. tjkvben A. l. 1—18. rsz. a. in- gatlantól Szejtovár Párel 1/4 rész jutalékára az árverést 363 frt ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fentebb megjelölt in- gatlant az **1899. évi október hó 24-ik napján délelőtt 9 órakor** Szilágytő községhezánál meg- tartandó nyilvános árverésen a megállapított ki- kiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingat- lanok becsárának 10%-át, vagyis 32 frt 30 krt készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t.-cikk 42. §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminis- teri rendelet 8. §-ban kijelölt óvadékképes érték- papirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánat- pénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiál- litott szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. járásbíró, mint tkvi hatóságtól.
Szamosujvár 1899 május hó 14-én.

Anceán,
kir. aljbíró.

Hirdetmény.

Alólírt kir. tkvi hatóság közzé teszi, hogy Szász-Ujfalu község telekkönyvei tagosítás általi szabályozás következtében az 1889. évi 2579. I. M. számú szabályrendelet értelmében átalakíttat- nak és ezzel egyidejűleg mindazon ingatlanokra, a melyekre az 1886. évi 29, 1889. évi 38. és 1891. évi 16-ik t.-cikk a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzését rendelik, az 1892. évi 29. t.-cikkben szabályozott eljárás, a tkvi bejegy- zések helyesbítésével kapcsolatosan fogatosítottatik.

E czélból az átalakítási előmunkálatok hite- lesítése és a helyszíni eljárás Szász Ujfalu közsé- gében **1899. évi november hó 4-én d. e. 9 órakor** veszi kezdetét és következő napjain folytattni fog.

Ennélfogva felhivatnak:

1. Az összes érdekelt, hogy a hitelesítési tárgyaláson személyesen vagy meghatalmazottjaik által jelenjenek meg és az új tkvi tervezet ellen netaláni észrevételeiket annál bizonyosabban adják elő, mert a régi tlkvek végleges átalakítása után a téves bevezetésből eredhető kifogásokat jóhiszemű 3-ik személyek irányában többé nem érvényesít- hetik.

2. Mindazok, a kik a tlkvekben előforduló bejegyzésekre nézve okadatolt előterjesztést kíván- nak tenni, hogy a bizottság előtt a kitűzött határ- napon megkezdendő eljárás folyama alatt jelenje- nek meg és előterjesztéseiket igazoló okiratokat mutassák fel.

3. Mindazok, akik valamely ingatlanhoz tu- lajdonjogot tartanak, de tkvi bekebelezésre alkal- mas okirataik nincsenek, az átírásra az 1886. évi 29. t.-cz. 15—18. §§. és az 1889. évi 38. t.-cz. 5, 6, 7 és 9. §§-ai értelmében szükséges adatokat megszerezni iparkodjanak és azokkal igényeiket a kiküldött bizottság előtt igazolják, avagy oda has- sanak, hogy az átruházó tkvi tulajdonos az átru- házás létrejöttét a bizottság előtt szóval ismerje el és a tulajdonjog bekebelezésére engedélyét nyil- vánítsa, mert különben jogaikat ez uton nem ér- vényesíthetik és a bélyeg- és illetékelengedési kedvezménytől is elesnek; — és végül

4. Mindazok, a kiknek javára tényleg már megszűnt követelésre vonatkozó zálogjog, vagy megszűnt egyéb jog van nyilvánkönyvileg beje- gyezve; ugyszintén az ily bejegyzésekkel terhelt ingatlanok tulajdonosai, hogy a bejegyzett jognak törölését kérelmezzék, illetve hogy törlési engedély nyilvánítása végett a kiküldött bizottság előtt je- lenjenek meg, mert ellenesetben a bélyegmentesség kedvezményétől elesnek.

A kir. jbiróság, mint telekkönyvi hatóságtól.
Kékes, 1899. évi szeptember hó 26-án.

Simay János,
kir. járásbíró.

Alapított Budapest 1880-ban

DRUCKER MÓR ÉS FIA

férfi-, fiu- és gyermekruha, valamint szűcsáru és női felöltők nagy raktára

DEÉSEN.

1—3(198)

Legnagyobb választékban kaphatók

őszi és téli **férfi öltönyök**

már 7 frittól kezdve.

Finomabb hazai gyapju szövetből

8, 10, 12 forint.

Kiváló finom őszi kam- garból

12. 14, 16 frt és feljebb elegáns kivitelben.

Budapesti ruharaktár:

Drucker Mór és Fia
Deésen.

Óriási választék

mindennemű

téli kabátokban

kiváló jó gyapjuszövetből

5 frittól kezdve.

Finomabb minden fajta posztóból

10, 12, 14, 20 és feljebb legfinomabb minőségig.

Különös nagy raktár

bundaneműekben.
Budapesti ruharaktár:
Drucker Mór és Fia
Deésen.

Ujdonságok

férfi és fiu kalapokban, sapkákban.

Mindennemű karlsbadi

férfi-, női és

gyermek czipők.

A téli idényre

utazó- és vadász-

csizmák

bámulatos olcsó árakon.
Budapesti ruharaktár
Drucker Mór és Fia
Deésen.

1899 évi téli idényre

dús választékban megérkeztek:

női felöltők,

téli kabátok,

Rádok,

persiai és Schlakin bőr

gallérok,

leány köppenye és

kabátok
4 frittól kezdve 14 frittig.
Budapesti ruharaktár:
Drucker Mór és Fia
Deésen.